

De koning van het zuiden

De koning van het zuiden (Hoofdstuk een)

- Gerald Flurry
- [14-12-2022](#)

De koning van het noorden en de koning van het zuiden zijn twee machten waarvan geprofeteerd werd dat zij in deze eindtijd met elkaar zullen botsen. Dus Gods ware Kerk moet weten wie zij zijn.

"Dan zal in de tijd van het einde *de koning van het zuiden* hem met de hoorns stoten. En *de koning van het noorden* zal op hem aanstormen met wagens en met ruiters en met vele schepen. Hij zal de landen binnentrekken, ze overspoelen en erdoorheen trekken" (Daniël 11:40). Beide machten komen snel in opmars op het wereldtoneel. Deze botsing zal de wereld op haar grondvesten doen schudden als nooit tevoren! En dat is het goede nieuws. Het slechte nieuws is dat het tot de Derde Wereldoorlog zal leiden!

Kent u de identiteit van deze 'koningen'? Het is belangrijk dat u weet wie het zijn! Ik wil aan u bewijzen dat het Islamitisch extremisme de koning van het zuiden vormt. U heeft dit inzicht nodig.

De tijd van het einde

Laten we kijken naar de uitdrukking "de tijd van het einde." De koning van het noorden en de koning van het zuiden bevinden zich in "de tijd van het einde" (Daniël 11:40). Daniël 12:4 heeft het ook over "de tijd van het einde." Let op Daniël 12:9: "Toen zei Hij: Ga heen, Daniël, want deze woorden blijven geheim en verzegeld tot de tijd van het einde."

De uitdrukking "tijd van het einde" in deze drie verzen komt van dezelfde Hebreeuwse woorden. Daniël 11:40 begint een verhaallijn over de eindtijd die doorloopt tot in hoofdstuk 12. Daniël 12:1 bespreekt "in die tijd." Welke tijd? Dit is "de tijd van het einde" waarover gesproken wordt in Daniël 11:40. "In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, hij die uw volksgenoten bijstaat. Het zal een nauwkeurige tijd zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd. In die tijd zal uw volk ontkomen: ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek" (Daniël 12:1). "In die tijd" vindt er een ongeëvenaarde wereldramp plaats en Gods volk wordt beschermd tegen deze Grote Verdrukking. Dus dit is een profetie voor "nu"!

TB_NL

Daniël 11:40 vertelt ons dat de koning van het zuiden zal "stoten" tegen de koning van het noorden. Wanneer speelt dit "stoten" zich af? Het moet plaatsvinden *madat* het boek Daniël in deze eindtijd werd onthuld. Daniël 12:9 vertelt ons dat *de tijd van het einde* begon op het moment dat Daniël werd geopenbaard. Dus de koning van het zuiden moet opkomen nadat Daniël werd onthuld aan Gods eindtijd Kerk aan Herbert W. Armstrong. Maar veel van de specifieke details uit het boek Daniël zijn in deze tijd geopenbaard aan de Philadelphia Kerk van God (pcg).

Wie zijn deze twee "koningen"? Om hun identiteit te begrijpen, kijken we naar een deel van hun geschiedenis.

De geschiedenis van twee koningen

Let op Daniël 11:2-3: "Nu zal ik u dan de waarheid bekendmaken. Zie, er zullen nog drie koningen in Perzië aan de macht komen, en de vierde zal grotere rijkdom verwerven dan alle anderen. Als hij sterk geworden is door zijn rijkdom, zal hij allen opzetten tegen het koninkrijk Griekenland. Daarna zal er een machtige koning aan de macht komen, die met grote heerschappij zal heersen en zal handelen naar eigen goeddunken."

Dit is wat dhr. Armstrong over deze verzen schreef in zijn boekje *The Middle East in Prophecy (Het Midden-Oosten in profetie)*: "Er waren in feite 12 andere koningen in het Perzische Rijk, maar slechts de eerste vier die Cyrus opvolgden waren van belang voor het doel van deze profetie. Dit waren Cambyses, pseudo-Smerdis, Darius en Xerxes. Het was deze laatste, oftewel Xerxes, die het rijkste van allen was en de oorlog met Griekenland aanwakkerde. Koning Philip van Macedonië plande vervolgens een grote oorlog om het Perzische Rijk te veroveren, met een leger dat grotendeels uit Grieken bestond. Hij stierf voordat de plannen afgerond waren. Maar zijn zoon, Alexander de Grote, nam zijn plannen over en viel Perzië binnen. Hij ontmoette het Perzische leger bij de Slag bij Issos in 333 v. Chr. (Daniël 8:2, 5-6). Daarna trok hij verder naar Egypte en vervolgens naar een definitieve verpletterende nederlaag van het Perzische Rijk bij de Slag bij Arbela in 331 v.Chr., waarna Alexander rechtstreeks doormarcheerde om India te veroveren, waarbij hij alles op zijn pad uit de weg vaagde."

Daniël 11:4 gaat verder met het verhaal: "Zodra hij echter aan de macht komt, zal zijn koninkrijk verbroken worden en opgedeeld worden naar de vier windstreken van de hemel, maar niet voor zijn nakomelingen en niet overeenkomstig de heerschappij waarmee hij had geheerst, want zijn koninkrijk zal uiteengerukt worden en zal zijn voor anderen dan voor hen." Daarover schreef dhr. Armstrong: "Hoe wonderlijk hoe nauwkeurig werd dit bewaarheid." Hij citeerde uit *Een handboek van oude geschiedenis* door George Rawlinson, een gezaghebbende geschiedenis: "Onverwacht afgesneden in de kracht van zijn vroege mannelijkheid [op 33-jarige leeftijd, in juni 323 v.Chr.], liet hij [Alexander] geen erfgenaam achter, noch voor zijn macht noch voor zijn projecten." Dhr. Armstrong schrijft verder (nadruk van mij):

"Het rijk bleef zonder leider en in verwarring achter, maar hieruit ontstonden rond het jaar 301 v.Chr. vier divisies, precies zoals geprofeteerd was, door een verdeling van het rijk in vier divisies over generaals van Alexander. Dit waren:

1. Ptolemaeus (Soter), die regeerde over Egypte, een deel van Syrië en Judea
2. Seleucus (Nicator), die regeerde over Syrië, Babylonië en gebied ten oosten van India
3. Lysimachus, die regeerde over Klein Azië
4. Kassander, die regeerde over Griekenland en Macedonië."

"Zo," zei dhr. Armstrong, "werd de profetie van vers 4 tot op de letter vervuld." Hij ging verder:

"Let erop wat volgde. Vanaf dit punt voorspelt de profetie de activiteiten van slecht twee van deze vier divisies, Egypte dat [in de oudheid] de 'koning van het zuiden' werd genoemd, omdat het ten zuiden van Jeruzalem ligt; en het Syrische koninkrijk dat [in de oudheid] de koning van het noorden vormde, net ten noorden van Judea."

Ik denk dat een groot deel van het gebied van de koning van het zuiden zich vandaag ten zuiden van Jeruzalem bevindt, maar niet alles. Sudan bevindt zich bijvoorbeeld al in het radicaal Islamitisch kamp. Algerije zou zich daar spoedig bij kunnen aansluiten. Maar het *totale* landgebied van de koning van het zuiden ligt ten zuiden van de koning van het noorden uit de eindtijd.

Dhr. Armstrong ging verder: "Het is omdat het Heilige Land heen en weer ging tussen deze twee divisies en omdat *hun verschillende oorlogen hoofdzakelijk gingen over het bezitten van Judea* dat de profetie zich op hen richt." Let op Daniël 11:5: "Dan zal de koning van het zuiden [Egypte, het oude type van de eindtijdivervulling] sterk worden, maar een van zijn vorsten zal sterker worden dan hij en heersen. Zijn heerschappij zal een grote heerschappij zijn."

Dhr. Armstrong zei van deze twee koningen dat "hun verschillende oorlogen hoofdzakelijk gingen over het bezitten van Judea," dat vandaag Israël wordt genoemd. En het lijkt erop dat zij weer oorlog zullen voeren over het land Juda voornamelijk over Jeruzalem.

Tijdens de kruistochten was Jeruzalem altijd de hoofdprijs. Deze stad is van het grootste religieuze belang voor Joden, Christenen en Moslims. De zogenaamde christelijke kruistochten waren in feite *katholieke* kruistochten. De rooms-katholieken botsten over het algemeen met de moslimlegers.

Het is belangrijk dat we deze geschiedenis begrijpen. Het staat op het punt zich opnieuw te herhalen. Na profetie is geschiedenis onze volgende indicatie van wat de toekomst in petto heeft.

Jeruzalem was de hoofdstad van Israël. In de eindtijdprofetieën over Jeruzalem worden de Verenigde Staten en Groot-Brittannië inbegrepen. Over het Britse volk (Bijbels Efraïm), Amerika (Bijbels Manasse) en Juda wordt geprofeteerd dat zij allemaal tegelijkertijd zullen vallen (Hosea 5:5). (Een volledige uitleg over de moderne identiteit van deze Bijbelse namen kunt u vinden in ons boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën* door Herbert W. Armstrong. Vraag een gratis exemplaar aan.)

Kort nadat de koning van het noorden de koning van het zuiden overwint, zal zijn ambitie verder groeien dan het veroveren van Jeruzalem. (Vraag ons gratis boekje aan *Jerusalem in Prophecy (Jeruzalem in de profetieën)*.)

Dhr. Armstrong schreef: "Vanuit de geschiedenis leren we dat de oorspronkelijke Ptolemy I, Soter genaamd, Egypte nog veel verder ontwikkelde dan Alexanders grootste dromen. Eén van zijn prinses, of generaals, Seleucus Nicator, werd eveneens sterk en krachtig. En in 312 v.Chr. maakte hij gebruik van het feit dat Ptolemy in een oorlog was verwikkeld, vestigde zichzelf in Syrië en nam de koninklijke diadeem op zich."

Laten we een paar verzen verder kijken in Daniël 11:34-35: "Als zij nu zullen vallen, zullen zij met een kleine hulp geholpen worden; doch velen zullen zich door vleierijen tot hen vervoegen. En van de leeraars zullen er [sommigen] vallen, om hen te louteren en te reinigen, en wit te maken, tot den tijd van het einde toe want het zal nog zijn voor een bestemden tijd."

Dhr. Armstrong schreef: "Hier wordt in het algemeen de hele loop van Gods volk beschreven, vanaf de dagen van Christus tot nu. Vergelijk dit met passages in Openbaring 12:6, 11, 13-17. En merk op dat deze visie doorloopt tot aan de huidige tijd van het einde."

Daniël 11:36: "En die koning zal doen naar zijn welgevallen, en hij zal zichzelf verheffen, en groot maken boven allen God, en hij zal tegen den God der goden wonderlijke dingen spreken; en hij zal voorspoedig zijn, totdat de gramschap voleind zij, want het is vastelijk besloten, het zal geschieden." Dhr. Armstrong ging verder: "De koning van het noorden wie is hij nu, en wie was hij in de vroege en middelste tijden van het Nieuwe Testament, waar onze profetie nu beland is? In 65 v.Chr. werd Syrië verzwolgen dooht Romeinse Rijk en werd een Romeinse provincie. De Romeinse keizer bestuurde toen Judea, dus was *de koning van het noorden*, waar hij naar verwees, op dat moment *de keizer van het Romeinse Rijk*."

Dit is een cruciaal stukje van de puzzel. De Bijbel profeteert over 10 heroplevingen van dit Romeinse Rijk, waarvan de laatste zeven geleid worden door de Rooms Katholieke Kerk (vraag ons gratis boekje aan *Wie of wat is het profetisch beest?* en ons gratis boek *Het Heilige Romeinse Rijk in de profetieën*). De geschiedenis laat zien dat op één na, al deze heroplevingen al plaats hebben gevonden. De laatste heropleving staat vlak voor de deur. Dit komt precies overeen met de profetie dat de koning van het noorden de grote verdrukking veroorzaakt. De "tijd van het einde" die wordt besproken in Daniël 11:40 tot in hoofdstuk 12 heeft betrekking op de koning van het noorden, die de zevende opleving van het Heilige Romeinse Rijk vormt. De koning van het noorden zal die verdrukking over de naties van Bijbels Israël brengen (voornamelijk de VS, Groot-Brittannië en de Joden in het Midden-Oosten).

Na al de profetieën in Daniël die al vervuld zijn, springt de profetie vooruit naar deze huidige tijd, of “de tijd van het einde.” Vers 40: “Dan zal in de tijd van het einde de koning van het zuiden hem met de hoorns stoten”

Dit verwijst naar een koning van het zuiden *in onze tijd*.

De koning van het noorden bestaat uit verschillende landen, die worden geleid door één natie, Duitsland. Het is logisch dat de koning van het zuiden een vergelijkbare samenstelling heeft. Alles wijst naar Iran als het land dat de koning van het zuiden voortbrengt. Sinds begin jaren 1990 hebben wij geloofd en onderwezen dat Iran de radicaal islamitische wereld zal leiden en de koning van het zuiden zal zijn. Vandaag is Iran “de koning” in het Midden-Oosten.

De wortel van terrorisme

De geschiedenis leert ons een aantal krachtige lessen als wij tenminste bereid zijn te leren. De geschiedenis leert ons bijvoorbeeld dat Amerika en zijn bondgenoten niet kunnen winnen in hun oorlog tegen terrorisme. Door geschiedenis kunnen we een aantal essentiële lessen leren over onze toekomst.

Geschiedenis is een geweldige onderwijzer. Dus we zullen daarmee beginnen. Vanuit daar gaan we verder naar een nog betere onderwijzer over de reden waarom wij het terrorisme niet kunnen verslaan.

Na de terroristische aanslagen op Amerika van 11 september 2001, richtte de VS zijn aanval op Afghanistan en daarna Irak. Beide campagnes hebben een grote hoeveelheid Amerikaanse middelen opgeslokt in zijn “oorlog tegen terrorisme”. Maar waar is al het terrorisme van deze wereld begonnen? Irak en Afghanistan zijn misschien gevaarlijke onderdelen in dit verhaal, maar zij vormen niet het hoofd van de terroristische slang.

We moeten teruggaan in de geschiedenis om de wortels van het terrorisme te vinden. Het is niet genoeg om alleen de aftakkingen te vernietigen. We moeten de terroristen-boom met wortel en al uitroeien. Dat is de *enige* manier om deze oorlog te winnen.

Toen Sjah Mohammed Reza Pahlavi de leiding had over Iran, was hij een sterke bondgenoot van Amerika. Maar onze liberale pers en politici dachten dat hij te ondemocratisch was, dus hielpen zij om hem uit de macht te drijven. Tijdens zijn val gaf Amerika hem weinig tot geen steun.

In 1979 bracht Ayatollah Ruhollah Khomeini de sjah vervolgens ten val. Khomeini maakte van Iran de grootste staatssponsor van terrorisme in de wereld. Tien jaar later, kort nadat Khomeini overleed, werd Hashemi Rafsanjani president en intensifieerde Irans internationale netwerk van terrorisme. Pas toen begonnen sommige waarnemers te zien wat een verschrikkelijke fout het was van de liberalen om te helpen bij de ondergang van de sjah. In 1994 noemde de toenmalige staatssecretaris Warren Christopher Iran “de belangrijkste staatssponsor van terrorisme ter wereld.” Wat triest om een dergelijke opmerking te maken en er vervolgens niets aan te doen! Wat voor supermacht is Amerika eigenlijk? Amerika wist jarenlang wie “de belangrijkste staatssponsor van terrorisme ter wereld” is. Maar het ontbreekt aan de *wilskracht* om Iran aan te pakken om Iran verantwoordelijk te houden voor zijn terroristische oorlogsdaden!

In de jaren 1990 werd het door de staat gesponsorde terrorisme diep verankerd in Iran en de Amerikaanse leiders deden vrijwel niets om dit te bestrijden. En de Amerikaanse “supermacht” staat Iran tot op de dag van vandaag toe om gewelddadig terrorisme te blijven sponsoren!

Amerika is meer dan andere landen (behalve Iran zelf) verantwoordelijk voor het omverwerpen van de sjah en het installeren van Ayatollah Khomeini. Onze zwakte zou weleens de grootste ramp van de 20ste eeuw op het gebied van buitenlands beleid kunnen zijn!

Hoe kon dit allemaal gebeuren?

We moeten begrijpen in hoeverre dit verband houdt met de huidige situatie in Irak. De geschiedenis laat zien hoe islamitisch extremisme de politiek in een land ingrijpend kan veranderen, en het geeft ons een indicatie over het soort macht dat Iran op het punt staat te bereiken.

Kijk naar Egypte, waar het islamitisch extremisme dat terrorisme voortbrengt met angstaanjagende snelheid aan macht wint. Daar veranderde één moordaanslag het beloop van het hele Midden-Oosten.

Radicale veranderingen in Egypte

Een aantal jaar voor de val van de sjah van Iran, was de Egyptische president Anwar Sadat de krijgshaftige leider van Egypte en het Midden-Oosten. Hij was bijvoorbeeld de belangrijkste leider van de Arabische wereld in de Yom Kippur oorlog tegen de Joden.

Maar toen werd de wereld gechoqueerd vooral de Arabische wereld. Rond de tijd van de val van Irans sjah, werd Sadat een verbazingwekkende vredestichter in het Midden-Oosten. Hij haalde zich de woede van de radicale Arabieren op zijn hals door in de Joodse Knesset (hun parlement) te spreken. Eén man stuurde letterlijk het Midden-Oosten richting vrede met het Westen.

Maar Sadat werkte tegen de stroom van de radicale islam in.

Het is interessant dat wijlen Herbert W. Armstrong twee Egyptische presidenten heeft bezocht: Sadat en Hosni Mubarak. Hij gaf beide mannen een sterke waarschuwing dat we geen vrede zullen hebben totdat Allah, of God, het ons geeft!

In 1979 had Mike Wallace van het televisieprogramma *60 Minutes* een interview met Ayatollah Khomeini (die dat jaar aan de macht was gekomen). Hij vertelde de ayatollah dat Sadat hem een “dwaas” had genoemd.

Binnen twee jaar werd president Sadat vermoord!

Dat is het soort macht dat de leider van de radicale islam bezit! Amerika en de wereld hebben toegestaan dat deze kwaadaardige macht de geschiedenis veranderde. Nu wordt de hele wereld door terrorisme geteisterd! Amerika bezat niet de wilskracht om deze door de staat gesponsorde waanzin te stoppen, toen het nog relatief makkelijk was om dat te doen.

Toen de Sadat-moord plaatsvond zei de heer Armstrong dat dit een keerpunt vormde in de geschiedenis van het Midden-Oosten! En dat was nog zacht uitgedrukt. Maar bijna niemand in de media zag of ze weigerde te zien wat een wereld-veranderende gebeurtenis dat was!

Het terreurnetwerk van Iran werkte angstaanjagend goed.

President Sadat was bezig het Midden-Oosten ten voordele voor de wereld te veranderen. Hij stond op tegen een groot deel van zijn eigen volk en tegen de Arabische wereld om vrede te sluiten met Israël. Hij bleek werkelijk een groot man te zijn die de belangen van de wereld en Egypte boven zijn eigen veiligheid plaatste. Als de leiders van de VS en Brittannië zijn moed hadden getoond, dan zouden ze op dat moment met Iran hebben afgerekend. Vanwege de zwakte van de VS keek het Midden-Oosten echter naar de koning van terreur voor leiderschap. Dit gebeurde allemaal door de Amerikaanse, Britse en Israëlische zwakheid.

Islamitische radicalen zijn heel effectief in het vermoorden van topleiders. Zij hebben in 1990 waarschijnlijk ook de spreker van het Egyptische parlement, Rifaat al-Mahgoub (op dat moment de tweede hoogste ambtenaar) vermoord. Zijn door een chauffeur bestuurde sedan werd door schutters op motorfietsen met automatisch geweren beschoten. Waarschijnlijk zaten er ook radicalen achter de moord in 1992 op de Algerijnse president Mohammed Boudiaf. Radicale troepen, die erop gericht waren de gematigde, pro-westerse regering van Libanon ten val te brengen, vermoordden de Libanese premier Rafik Hariri in 2005 met een autobom, waarna een reeks moorden op prominente anti-Syrische Libanezen volgden. In 2008 capituleerde de Libanese regeringscoalitie en er werd een nieuwe regering gevormd die Hezbollah gunstig gezind was. In januari 2011 verjoeg Hezbollah de door de VS gesteunde premier Saad Hariri in een “zachte staatsgreep,” en zette hun eigen kandidaat op zijn plek. Dit zijn slechts een aantal voorbeelden van de manier waarop islamitisch extremisme de politiek in het Midden-Oosten kan beïnvloeden.

In 2011 vond er een enorme verandering in de Egyptische politiek plaats, vergelijkbaar met wat er gebeurde in de Iraanse revolutie van 1979.

30 Jaar lang was de Egyptische president Hosni Mubarak in staat geweest weerstand te bieden tegen de radicalen en vormde hij een vriend van Israël en de VS, in opvolging van zijn voorganger Anwar Sadat. Mubarak verzette zich tegen de radicale moslims in hun geweld tegen Israël en andere naties. Hij was een machtige bondgenoot voor Amerika, Groot-Brittannië en Israël in hun oorlog tegen terreur. Hij vocht tegen Iran om te voorkomen dat zij kernbommen kregen. En president Mubarak oefende de macht uit in Egypte die nodig was om zijn sterkste tegenstander, de gewelddadige Moslimbroederschap, in toom te houden. Toch leken onze leiders geen echt idee te hebben waar hij elke dag mee te maken had. Toen er in januari 2011 in Caïro demonstraties uitbraken, maakte president Barack Obama duidelijk dat hij de kant koos van de anti-Mubarak-demonstranten op de straat. Ondanks de positieve vruchten van Mubarak wilde de VS regering hem vanaf het begin van de massale demonstraties in Egypte publiekelijk vernederen! Amerika verraadde een 30 jaar lange vriendschap! Het gevolg? De invloed van Amerika in het Midden-Oosten daalde naar vrijwel nihil! Slechts een aantal weken later werd Mubarak verdreven en de regering van het land gedestabiliseerd, en Iran kwam binnen trekken.

Uit Daniël 11:42 blijkt dat Egypte zal samenwerken met de koning van het zuiden, oftewel Iran. Deze profetie geeft aan dat er verstrekkende veranderingen zullen plaatsvinden in de politiek van Egypte! We hebben sinds 1994 al gezegd dat dit zou gebeuren, en kijk nu eens naar Egypte. Het buitenlandse beleid en de politieke oriëntatie van het land zijn zichtbaar aan het veranderen, op een manier die de regio dreigt te transformeren.

Zelfs in 2007 al begon de relatie tussen Iran en Egypte aanzienlijk op te warmen, de twee landen waren op weg naar het herstellen van volledige diplomatieke betrekkingen met elkaar. In januari 2008 voerde Mubarak gesprekken met de Iraanse parlementsvoorzitter, de eerste bijeenkomst op zo'n hoog niveau in bijna 30 jaar. Het feit dat Mubarak zelf deze bijeenkomst hield, liet zien hoeveel druk hij ondervond van de pro-Iraanse troepen in zijn land. Na zijn vertrek namen die pro-Iraanse troepen de macht over. Hoewel die controle hen vervolgens weer werd ontnomen, laat Bijbelse profetie zien dat dit tijdelijk is. Door deze gebeurtenissen waren de pro-Iraanse troepen in staat de hardliners van Egypte aan te sporen en lieten de wereld zien dat zij een macht zijn die in staat is Egypte te regeren.

Voordat Mubarak zijn ambt verliet, waarschuwde hij: “Zij kunnen wel praten over democratie, maar het resultaat zal extremisme en radicaal islam zijn.” Ja, dat is inderdaad wat we hebben gezien! De extreme Moslimbroederschap, de grootste en best georganiseerde politieke organisatie in Egypte, nam de macht over het land over. Eén van zijn leiders, Mohamed Morsi, werd vervolgens president.

In 2011 schreef de *New York Times*: “Het Moslimbroederschap, een islamitische groep die ooit door de staat werd verboden, is aan de voorhoede omgevormd tot een stilzwijgende partner met de militaire regering waarvan velen velen vrezen dat ze fundamentele veranderingen zullen dwarsbomen.

“Het is ook duidelijk dat de jonge, goed opgeleide, seculiere activisten die aanvankelijk de niet-ideologische revolutie aandreven, niet langer de sturende politieke kracht zijn Wat velen verbaasd is de

connectie van de Moslimbroederschap met het leger dat het ooit verguisde.

“Er is bewijs dat het broederschap al vroeg een soort deal met het leger heeft gemaakt,’ zei Elijah Zarwin, een senior analist bij de International Crisis Group. ‘Vanuit het leger gezien is dat logisch. Die wil stabiliteit en de mensen van de straat af. De Broederschap is het ene juiste adres waar je terecht kunt om 100.000 mensen van de straat te halen.’

“De vraag was destijds of de Broederschap de leiding zou proberen over te nemen met een superieure organisatiestructuur. Het blijkt nu dat dit het geval was” (24 maart 2011).

De Moslimbroederschap nam de leiding omdat het zo goed georganiseerd en zo sterk gesteund is door Iran! Zijn we er blind voor wat Iran achter de schermen kan doen met zijn macht waarmee het deze andere groepen versterkt? Dit is vrijwel stap voor stap precies wat er in Iran in 1970 gebeurde.

Veel mensen in het Westen hopen dat Egypte verandert in een beeld van democratie en vrede. *Maar wat wil het Egyptische volk?* Uit een groot onderzoek in 2010 door Pew Research Center bleek dat de Egyptische bevolking geen interesse heeft in een democratie naar westerse stijl. Wat ze eigenlijk willen is strikte Islamitische wetgeving.

Kijk naar de resultaten van het *Pew* onderzoek:

85 procent van de moslims in Egypte wil een *sterke Islamitische invloed in de politiek van het land*.

Bijna hetzelfde aantal zegt dat degenen die het moslimgeloof verlaten daarvoor gedood zouden moeten worden.

Tweeëntachtig procent steunt het stenigen van mensen die overspel plegen, 77 procent denkt dat bij dieven de handen afgehakt moeten worden.

Ruim de helft is voorstander van segregatie van mannen en vrouwen op de werkvloer.

Vierenvijftig procent gelooft dat zelfmoordaanslagen waarbij burgers omkomen gerechtvaardigd kunnen worden.

Bijna de helft heeft een “gunstige mening” over de terreurgroep Hamas, 3 op de 10 is positief over Hezbollah. Een vijfde van de Egyptenaren heeft zelfs een positief beeld van al Qaeda en Osama bin Laden.

Van de 18 moslimlanden die *Pew* ondervroeg, had Egypte de hoogste ongunstige beoordeling over Amerika: 82 procent van de Egyptenaren heeft een hekel aan de VS.

Een machtige Mubarak was nog in staat om de meer extreme standpunten van zijn eigen mensen onder controle te houden en in te dammen. Maar die dam werd gebroken toen hij ontslag nam.

Hoewel president Morsi in 2013 in een staatsgreep door Gen. Abdel Fattah al-Sisi werd afgezet, geniet het Moslimbroederschap nog steeds enorme steun in Egypte. De staatsgreep van Sisi was voornamelijk succesvol omdat de Egyptenaren ontevreden waren over het economische beleid van de Moslimbroederschap niet per se over de islamitische ideologie. Onder Sisi zijn de economische vooruitzichten van Egypte niet verbeterd; in sommige gebieden, zoals het toerisme, is het verslechterd.

Veel mensen in Israël en in het Westen hebben de invloed van het Moslimbroederschap en de steun van de bevolking voor anti-Israëliësch beleid onderschat. Moslimbewegingen die door de Moslimbroederschap zijn georganiseerd krijgen grote steun vanuit heel Egypte. Ondanks de coup door Sisi, zal geen enkele nieuwe leider ooit de macht krijgen zulke sterke overtuigingen van het Egyptische volk te weerstaan. Dit alles speelt in de kaart van Iran en zijn sterke banden met het Moslimbroederschap.

Het bestuur van de Moslimbroederschap onder Morsi buite het pro-Iraanse sentiment op de straat uit en versterkte het momentum. De regering van Morsi haastte zich om de diplomatieke banden met Iran te herstellen. In maart 2011 kondigde Egypte aan dat het “een nieuwe pagina” wilde openslaan met Iran. Teheran reageerde door, voor het eerst sinds de twee naties diplomatieke betrekkingen stopzetten in 1978, een ambassadeur in Egypte te benoemen. De Egyptische regering nam ook contact op met Hamas, een door Iran gesteunde Palestijns-Islamitische organisatie die eerder door Caïro werd gemeden.

Deze profetie in Daniël 11:42 gaat in deze eindtijd vlak voor onze ogen richting zijn vervulling en het is voornamelijk dankzij de “stoot” van Iran tegen de radicale islam. Maar dat opdringerige buitenlandse beleid zal tot zijn ondergang leiden op een manier die men zich bijna niet kan voorstellen!

Zullen Libië en Ethiopië de volgende zijn?

De twee landen Libië en Ethiopië worden in Daniël 11:43 genoemd, samen met Egypte. Deze twee landen vormen de sleutel die de strategie van de radicale islam onthult. Die strategie zal de VS en Europa tot in hun fundaties doen trillen.

“Hij [de koning van het noorden] zal heersen over de verborgen schatten van goud en zilver en al de kostbaarheden van Egypte. De Libiërs en de Cusjieten zullen in zijn voetstappen treden” (Daniël 11:43). Waarom inspireerde God de vermelding van Libië en Ethiopië? Elk woord in Gods geïnspireerde Bijbel heeft betekenis. Er is een duidelijke reden waarom God deze twee naties in hetzelfde vers als Egypte plaatste. In het vers staat dat Libië en Ethiopië eveneens een nauwe verbond met Iran zullen sluiten!

Dit is hoe de *Soncino Commentary* “in zijn voetstappen treden” definieert: “Ofwel het toetreden tot zijn leger, of hem op zijn wenken bedienen.” De *Gesenius’ Hebrew-Chaldee Lexicon* definieert die uitdrukking als “in zijn gezelschap.” De *NBG vertaling* luidt: “in zijn gevolg zijn.”

Dus u moet Libië en Ethiopië in de gaten houden. Ze staan op het punt onder de krachtige controle van Iran, oftewel de koning van het zuiden, te vallen. Dat is de reden dat zij worden onderworpen bij de overwinning van de koning van het noorden.

Waarom zou Iran zo geïnteresseerd zijn om een zekere mate van controle over Libië en Ethiopië te krijgen. Het antwoord intrigeert mij.

Alles wat u nodig heeft is een goede kaart van het Midden-Oosten, met de nadruk op de Middellandse Zee en de Rode Zee. Dan kunt u zien waarom de koning van het zuiden, of radicaal islam, zo geïnteresseerd is in een alliantie met of controle over deze twee landen (evenals met Egypte en Tunesië). Ze bevinden zich aan de twee zeeën die de belangrijkste handelsroute ter wereld vormen!

Degene die Ethiopië sterk kan beïnvloeden of beheersen zal ongetwijfeld ook de controle hebben over de kleine gebieden van Eritrea en Djibouti aan de kust van de Rode Zee. Deze gebieden zijn pas recent onafhankelijk van Ethiopië geworden. Ook geloof ik dat vanuit het Bijbelse perspectief deze kleine gebieden opgenomen zijn als deel van Ethiopië.

De controle over het Suezkanaal is niet voldoende. Egypte probeerde dat in 1956, toen Groot-Brittannië, Frankrijk en Israël het er met één aanval uitschopten. Maar wat als er radicale islamitische landen langs deze handelsroute over zee staan, met een echte luchtmacht inclusief raketten?

Dat zou Iran vrijwel volledige controle op de handel via die zeeën geven. De radicale islam zou de stroom van essentiële olie naar de VS en Europa kunnen tegenhouden!

Iran zou mogelijk ook de controle kunnen krijgen over Jeruzalem, voor hen de op twee na heiligste plaats. Ik geloof dat Jeruzalem belangrijker is voor Iran dan de olie. Het islamitische volk heeft bijna 1500 jaar lang in de katholieke kruistochten gevochten om de controle over Jeruzalem. Bijbelse profetie zegt dat er een laatste kruistocht op het punt staat uit te barsten.

Het veroveren van Jeruzalem door Iran zou *plotseling* de hele islamitische wereld kunnen opzweepen! Het zou radicale mosliminvloeden naar veel landen buiten het Midden-Oosten verspreiden. Het zou kunnen leiden tot gevaarlijke rellen en terreur in Europa, Azië en zelfs Amerika.

Het spoedig opkomende Heilige Romeinse Rijk een supermacht met 10 koningen, gedomineerd door katholicisme en geleid door het meest bedrieglijke en agressieve Duitsland ooit beseft dat de Arabische ijver zich als een lopend vuurtje kan verspreiden. Veel katholieken beschouwen Jeruzalem als hun belangrijkste religieuze plaats.

Als Iran de controle krijgt over die handelsroute, dan kan het van de een op de andere dag enorme schade en chaos veroorzaken in Amerika en Europa. Duitsland en het Vaticaan, het hart van het Heilige Romeinse Rijk, zullen de koning van het zuiden niet toestaan deze controle over Jeruzalem te krijgen of over de belangrijkste handelsroute van de wereld!

Op 27 januari 2011 heb ik een *Sleutel van David*-programma gemaakt, waarbij ik de kijkers vroeg Libië en Ethiopië in de gaten te houden vanwege het nieuwe inzicht dat ik ontvangen had. Op dat moment was er bijna niets in het nieuws over Libië. De natie leek stabiel.

Minder dan een maand later begon er een burgeroorlog. De Libische dictator Muammar Kadhafi werd later dat jaar afgezet en vermoord. De Noord-Afrikaanse natie is sindsdien extreem chaotisch. Het heeft te maken gehad met verschillende terroristische aanslagen, gewelddadige massademonstraties, vrij wapenbezit op straat, moordaanslagen, ontvoeringen van politici en hun familieleden, chaotische verkiezingen en ontslagen en aftredens van hoge regeringsfunctionarissen. Op 11 september 2012 hebben terroristen in het wetteloze Benghazi, in het noorden van Libië, de Amerikaanse ambassadeur Christopher Stevens vermoord.

Blijf kijken naar Libië en Ethiopië die een stevige en snelle ommekeer zullen maken richting het radicaalislamitische kamp.

De koning van het zuiden zal tegen de koning van het noorden *stoten*, waarschijnlijk vanuit zijn handelsroute. Die stoot zal een dramatische oorlogsdaad zijn! Het Heilige Romeinse Rijk zal reageren met een overweldigende wervelwindaanval en Iran en de radicale islam zullen onmiddellijk vallen.

De Arabisch-Iraanse controle over de Middellandse Zee en de Rode zee zou de echte reden kunnen zijn dat de VS niet betrokken is bij deze oorlog uit Daniël 11 in het Midden-Oosten. Onze economie is wankel, de dollar is extreem zwak, en Iran zou kunnen dreigen onze olie af te snijden, of dat zelfs daadwerkelijk doen, om Amerika buiten de oorlog te houden.

De profetie over Libië en Ethiopië ontsluit de militaire strategie van Iran! We schreven meer dan 20 jaar geleden al over de wereldwijde ambities van Iran. Die zijn sindsdien alleen maar toegenomen.

De wereldwijde ambities van Iran

In een inlichtingenbrief van Stratfor gedateerd 22 augustus 2003 werd uitgelegd dat in mei dat jaar, volgend op wat werd gezien als een beslissende geallieerde militaire overwinning in Irak, de omliggende landen, waaronder Saoedi-Arabië, Syrië en Iran, de VS zagen als de “opkomende macht in de regio” en de noodzaak erkenden om aan de eisen van de VS te voldoen. Toen de gebeurtenissen ter plaatse echter veranderden en de stabiliteit in Irak verslechterde, begonnen deze landen dit anders te zien. De VS werd niet langer als opkomende macht gezien het werd gezien als zwak en hulpbehoevend. Deze verandering had de meeste invloed op Iran, die op zijn beurt weer sterk de sjiiten in Irak beïnvloedt.

Stratfor verklaarde: "Als de Iraniërs beginnen te geloven dat de situatie in de regio buiten de controle van de VS ligt, zal ofwel hun prijs om de sjiëten in toom te houden astronomisch hoog worden, of waarschijnlijker, ze zullen besluiten niet op het in hun ogen verliezende paard te wedden." Ik geloof dat Iran in dit scenario veel agressiever is dan Stratfor denkt.

"De situatie in de regio bereikt, volgens ons, het crisisstadium voor de Verenigde Staten," vervolgde Stratfor. "Het gaat heel erg de verkeerde kant op voor de Bush-regering. De dreiging van een islamitische opkomst van de Middellandse Zee tot aan de Perzische Golf is niet langer slechts een interessant theoretisch concept. [Deze invloed en controle zou zelfs tot buiten het Middellandse Zeegebied reiken, tot in Noord-Afrika.] Behalve voor Jordanië, wordt dit nu realiteit." De realiteit van een door Iran geleide islamitische opstand in de hele regio is dramatisch gegroeid in de jaren sinds Stratfor die woorden schreef! Dat komt omdat er nog steeds *niemand* is die *Iran* op effectieve manier aanpakt!

Saddam Hoessein was beslist een terroristische dreiging. Maar *de belangrijkste* bron van terrorisme is Iran. Daadkrachtige actie in Irak, zonder Iran aan te pakken, zal het terrorisme niet stoppen.

De echte macht achter de Palestijnen is Iran. Geen enkel ander land zou dergelijk terrorisme in Israël durven financieren en schaamteloos aanmoedigen. Iran is er zelfs publiekelijk op betrapt enorme hoeveelheden wapens naar de Palestijnen te verzenden. Vrijwel de hele wereld weet wat Iran aan het doen is en het terrorisme probleem in Israël neemt steeds sneller toe.

Israël is zijn oorlog met de terroristen aan het verliezen en dat geldt ook voor de VS en Groot-Brittannië. Dit soort terrorisme zal iedere vrije samenleving verwoesten. Israël vormt hier een klassiek voorbeeld van.

De enige manier om zo'n oorlog te winnen is door direct de belangrijkste bron van terrorisme aan te pakken, oftewel het hoofd van de terroristische slang eraf te hakken. Maar noch de VS, noch Israël bezit de wil om Iran aan te pakken. Dit ook al vormt deze het *belangrijkste* onderdeel van de "as van het kwaad" in het Midden-Oosten.

Toenmalige president George W. Bush bestempelde Iran, Irak en Noord-Korea in 2002 als "as van het kwaad." De regering van Irak is nu omvergeworpen. We kunnen deze oorlog echter niet winnen, tenzij we ook Irans leiderschap verwijderen. Maar de Amerikaanse en Britse leiders missen het begrip en de moed om te winnen. Onze volken missen de wil om deze oorlog tegen het terrorisme te winnen.

De aanduiding 'as van het kwaad' door president Bush was absoluut correct. Toch werd hij voor die uitspraak aangevallen door liberale politici en de media. Dat laat pijnlijk duidelijk het gevaarlijke gebrek aan wilskracht van Amerika zien.

De regering van de Britse premier Tony Blair viel, niet in de laatste plaats, vanwege zijn steun aan de oorlog in Irak. Na een dergelijke vertoning van het Britse leger in Irak, had het volk Mr. Blair moeten omhelzen. Maar het Britse (en Amerikaanse) volk is te zwak om een echte oorlog te voeren. Het ontbreekt ons aan de wil om een bloedige, langdurige oorlog te winnen.

De *vruchten* en het *bewijs* van de afgelopen twee decennia bewijzen overduidelijk waar de koning van door de staat gesponsorde terrorisme zich bevindt. De hele wereld kan het zien. Maar de oplossing voor terrorisme ligt erin er werkelijk iets aan te doen! We moeten de bron aanpakken. De terroristische beweging komt voort uit Iran.

Dhr. Armstrong zei meer dan vier decennia geleden "Amerika heeft zijn laatste oorlog gewonnen." Hij zag toen al dat de trots in onze militaire macht gebroken was!

Het hele geografische gebied dat Stratfor besprak, wordt nu sterk beïnvloed door Iran. Hoe meer Irak onder deze terroristische natie valt, des te meer Iran dit gebied wat de grootste hoeveelheid olie van de wereld bevat praktisch onder controle heeft.

Maar de situatie wordt nog alarmerender.

Vervolgd op: [De koning van het zuiden \(Deel Twee\)](#)